

תת"ע 3975/12/19 - אברהם יוסף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3975-12-19 מדינת ישראל נ' אברהם יוסף

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופט שרת קריספין

אברהם יוסף ע"י ב"כ עו"ד עצות המבוקש:

נגד

מדינת ישראל המשיבה:

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהuder המבוקש, בגין עבירה של אחיזה/שימוש בטלפון נייד, מיום 18.9.2018. המבוקש טוען כי קיבל הארכת موعد להישפט בהקשר לדוח זה וכי לא זמן כדין.

דין והכרעה

בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם, נאמר:

"סעיף 130(ח) אפשר, אפוא, לנאים שהורשע בעבירה חטא או עונן ונגזר דין שלא בפניו (לרובות בעבירות שנדונו בהתאם להוראות סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי) לבקש את ביטול הכרעת הדין וגורר הדין שניינו בעניינו. זאת, בהתקיים אחד משני תנאים: קיום סיבה מוצדקתiae-hatizbot לבקשת המבוקש לדין שנערך בעניינו או גרים מתוות דין לבקשת כתוצאה מייבטול פסק דין".

ברע"פ 8445/07 אברהם קדוש נ' מדינת ישראל נאמר:

"פסק דין של בית המשפט לתעבורה ניתן שלא בנסיבות 请求 מכוון סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, לפיו נאים שהזמן דין ולא התייצב לדין בעניינו, יראשו כמודה בכל העבודות שנענו בכתב האישום".

"**מוכרת התופעה הנפוצה של נאשימים הבוחרים במודע להעדר משפטם כתקטיקה מכוננת אשר תכלייתה לאפשר להם לבקש את ביטול פסק הדין באמצעות מקרים בהם גזר הדין המושת עליהם אינו נראה להם. אילו צו של בית המשפט לזמן לדין את כל המבוקשים ביטול פסק דין, גם כאשר ברור כי פסק דין בעניינים ניתן כדין, ואין כל הצדקה לבטלו, תפגום באופן משמעותי בתכלית של ייעול הליכים בעבירות קלות ותחזק את התMRIץ השלילי של השתמטות מהופעה במשפט מ מניעים טקטיים-ספקולטיביים.**

אין מחלוקת כי הזמן לדין נשלחה לכתבתו של המבוקש והוחזרה בציון "לא נדרש", דהיינו, היה זמן דין ולמבוקש ניתן יומו בבית משפט, אך הוא בחר שלא להתייצב לדין.

הטעון כנגד "חזקת המסירה", עלו הנטלו להראות כי דבר הדואר הרשום לא הגיע לידי, לא בשל מחדר כלשהו מצדיו וה_mbוקש לא עמד בנTEL כאמור.

טען המבוקש כנגד העבירה, הנה כללית וסתמית ואינה מהווה עילה מוצדקת לביטול פסק הדין.

בגזר הדין לא נגרם לmbוקש כל עייפות דין.

מכל האמור, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ז בטבת תש"פ, 23 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.